

ÉZSAIÁS 61-62.

Az Újszövetségben olvashatjuk, hogy az ószövetségi próféták gyakran olyan dolgokról írtak, amiket maguk sem igazán értettek, mivel Isten Lelkének ihletésére írtak. Például nem értették, hogy Isten a pogányok köréből fogja megalkotni Krisztus testét.

Pál apostol azt mondta az egyház megalkotásáról, hogy titok volt mindaddig, és most, az újszövetségi időkben ezt felfedte előttünk Isten.

Ezért aztán az ószövetségi próféciákban nagyon gyakran összekeveredik Jézus Krisztus első és második eljövételének próféciája, és megtörtént, hogy mindkét eljövételéről ugyanabban a mondatban vagy bekezdésben írtak. A valóság az, hogy ők nem látták azt, hogy Jézus Krisztus kétszer fog eljönni.

Titok volt ez számukra, ugyanakkor eléggé nagy ellentéteket is tartalmaztak ezek a próféciák: egyrészt a Messiás dicsőséges királyságának megalapítását írták le, amikor Ő majd Dávid trónján fog ülni, és az egész világ özönleni fog Jeruzsálembe, majd arról beszéltek, hogy Őt vissza fogják utasítani és megvetik, fájdalom férfja lesz, aki ismeri a szomorúságot... Nem érthették, hogy miről írnak, mert mindezeket a mi javunkra írták le.

Amikor Dániel szerette volna megérteni, amit prófétált, akkor az Úr azt mondta, hogy „pecsételd le Dániel, ez az utolsó időkre vonatkozik, nem azért írtad, hogy te megérthessed”. Ezt egy következő generációnak írták le. Most pedig mi, akik a történelem ismeretének előnyével tekinthetünk ezekre a sorokra, láthatjuk, hogy Krisztus eljött, megvetették és visszautasították, és most már a második eljövételére tekinthetünk várakozással – és a körülöttünk levő világban végbemenő eseményekre ráismerhetünk, és mondhatjuk, hogy „ez az amiről Dániel írt”, és ezek kezdenek kibontakozni a mi időkben is.

Ézsaiás 61.-ik fejezetében olvasunk egy olyan próféciát, amelyben Ézsaiás Krisztus mindkét eljövételét összevonja egyetlen próféciában. Jézus értette eljövételének mindkét vetületét, és amikor a názáreti zsinagógában el kezdte olvasni ezt a részt, akkor Ő, ha a mi mostani Bibliánkat nézzük, akkor a 2. vers közepén megállt, összetekerte a papírtekercset, és azt mondta: „Ma a szemetek láttára beteljesedett ez a prófécia.” Azért nem folytatta, mert a továbbiak már Jézus Krisztus második eljövételéről szólnak. Ez pedig nem teljesedett be akkor, és azóta sem, csak majd, amikor ismét el fog jönni.

Miről van szó?

Uramnak, az ÚRnak lelke nyugszik rajtam, mert felkent engem az ÚR. Elküldött, hogy örömhírt vigyek az alázatosaknak

Emlékeztek, amikor Keresztelő János a börtönben volt, és üzent Jézusnak, amiből látjuk, hogy ő maga sem értette a Jézussal kapcsolatos próféciákat. János azt várta, hogy Krisztus azonnal megalapítsa a földi királyságát, és miután már elég sokat ült ott a börtönben, akkor kezdett türelmetlen lenni, elküldte az ő tanítványait Jézushoz, és megkérdezte, hogy „Te vagy az eljövendő, vagy valaki mást várjunk?” Másszóval, mikor fogod elkezdni a munkádat, mert már meguntam a raboskodást. János tudta, hogy Jézus az igazi, mert az Úr megmondta neki, hogy akire rá fog szállni a Lélek, az az igazi.

Ezt látta János Jézus bemelegítése alkalmával, de mivel Jézus nem döntötte meg a római kormányt, és nem kezdett uralkodni a földön, ezért kérdezte meg, hogy Ő-e az igazi. Jézus nem válaszolt közvetlenül,

hanem abban az órában sok beteget gyógyított meg, sok vaknak nyitotta meg a szemét, és azt mondta a tanítványoknak:

*„MenjeteK, és mondjátok el Jánosnak, amiket hallotok és láttok:
vakok látnak, és bénák járnak, leprások tisztulnak meg, és süketek hallanak, halottak támadnak fel, és szegényeknek hirdettetik az evangélium,
és boldog, aki nem botránkozik meg énbennem.”*

Másszóval azt üzenTe Jánosnak, hogy „ismered a próféciákat, én éppen most teljesítem be azokat, ebből tudhatod az igazat.”

Elküldött, hogy örömhírt vigyek az alázatosaknak,

Jézus elmondta, hogy nem azért jött, hogy az igazakat hívja el, hanem azért, hogy bűnösöket gyógyítson. Szeretem megfigyelni Jézus Krisztus szolgálatát azok felé, akik bevallottan bűnösök voltak, és azt is, hogy milyen volt a hozzáállása az önelégült egyénekhez.

Amikor a paráznaságon ért asszonyt elé hozták, nagyon nagy kegyelemmel, megértéssel és kedvességgel fordul hozzá:

„Hol vannak a vádlóid? Senki sem ítélT el téged?”

Ő így felelt: „Senki, Uram.” Jézus pedig ezt mondta neki: „Én sem ítélek el téged, menj el, és mostantól fogva többé ne vétkezz!”

Milyen tappintatosan bánik vele.

Aztán ott a szamaritánus asszony, aki nem volt éppen a legerkölcösebb asszony a környéken, mert 5 különböző emberhez ment feleségül, majd végül eldöntötte, hogy a házasság nem neki való, ezért aztán csak egyszerűen összeköltözött egy másik férfival. Egyesek azt hiszik manapság, hogy milyen modernnek, de ez a dolog már réges-régen fel volt találva – az emberek erkölcstelenek voltak a kezdetektől fogva. Mégis Jézus nagyon kegyelmesen bánt vele, felfedve neki a kilétét:

Az asszony így felelt: „Tudom, hogy eljön a Messiás, akit Krisztusnak neveznek, és amikor eljön, kijelent nekünk mindent.”

Jézus ezt mondta neki: „Én vagyok az, aki veled beszélek.”

Krisztus mindig gyönyörűen bánt a bűnösökkel, mindig jó híre volt azok számára akik beismerték bűneiket. De az öngazultak számára csak a kemény szavakat osztotta:

„Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, nagyon letarolta őket. Ha mindig a kedves, alázatos Jézusra gondoltok, aki a gyerekekkel olyan nyájasan beszélget, akkor azért érdemes elolvassátok Máté 22.-ik fejezetét is, hogy lássátok az önelégültekkel szemben tanusított hozzáállását is.

Uramnak, az ÚRnak lelke nyugszik rajtam, mert felkent engem az ÚR. Elküldött, hogy örömhírt vigyek az alázatosaknak, bekötözsem a megtört szíveket, szabadulást hirdessek a foglyoknak, és szabadon bocsátást a megkötözötteknek.

Ez a legutolsó rész Jézusnak arra a szolgálatára vonatkozik, amelyet feltámadásakor végzett a halottak felé: „hogy szabadulást hirdessen a foglyoknak.”

Páltól tudjuk, hogy Krisztus feltámadásakor lement a föld gyomrába, és amikor feljött, akkor kiengedte a foglyokat a fogságukból.

Még az Ábrahám előtti időkben is voltak olyan ószövetségi emberek, akik igazak voltak, mert hittek Istenben. Ábrahám lett aztán a hit jelképe azok számára, akik hittek. Ők Isten ígéreteinek beteljesedésére vártak, és a Zsidó 11.-ben azt olvashatjuk, hogy mindnyájan

*Hitben haltak meg ezek mind, anélkül, hogy beteljesültek volna rajtuk az ígéretek. Csak távolról látták és üdvözölték azokat és vallást tettek arról, hogy idegenek és jövevények a földön.
Mert akik így beszélnek, jelét adják annak, hogy hazát keresnek.
És ha arra a hazára gondoltak volna, amelyből kijöttek, lett volna alkalmuk visszatérni.
Így azonban jobb után vágyakoztak, mégpedig mennyei után. Ezért nem szégyelli az Isten, hogy őt Istenüknek nevezzék, mert számukra várost készített.*

Isten dicsőséges királyságát várták, és abban a hitben haltak meg, hogy Isten egyszer el fogja hozni ezt a királyságot.

Ugyanakkor a bikák és kecskék vére nem törölte el az ő bűneiket, ezért kellett Jézus meghalljon a kereszten. Az ószövetségi véráldozatok csak elfedték bűneiket, de nem törölték el azokat, és ezért kellett Jézus Krisztus áldozatára várjanak, és ezért ment le Jézus hozzájuk, feltámadásakor, hogy prédikáljon azoknak a lelkeknek, akik egyszer még engedetlenek voltak, de hittek és bíztak Istenben.

Pál leírja, hogy amikor leszállt Jézus a föld gyomrába, akkor kiengedte a foglyokat a fogságukból, és a Máté 27.-ben pedig azt olvassuk, hogy

A sírok megnyíltak, és sok elhunyt szentnek feltámadt a teste.

Ezek kijöttek a sírokból, és Jézus feltámadása után bementek a szent városba, és sokaknak megjelentek.

Az első eljövételnek egyik célja tehát az volt, hogy szabadon engedje azokat, akiket a halál fogva tartott, mert Jézus azt mondta:

„Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbennem, ha meghal is, él;

és aki él, és hisz énbennem, az nem hal meg soha.

Van egy szükséges átmenet, mert ez a test

Elvettetik romlandóságban, feltámasztatik romolhatatlanságban;

elvettetik gyalázatban, feltámasztatik dicsőségben; elvettetik erőtlenségben, feltámasztatik erőben.

És tudjuk pedig, hogy ha földi sátorunk összeomlik, van Istentől készített hajlékunk, nem kézzel csinált, hanem örökkévaló mennyei házunk.

Azért sóhajtozunk ebben a testben, mivel vágyakozunk felölteni rá mennyből való hajlékunkat...

Reggelenként már nehéz felkelni az ágyból, mert a bal lábam kezd már nagyon fájni. Néhány lépést óvatosan kell megtegyek ahhoz, hogy tudjam használni – nem hittem volna, hogy megérem ezt a kort. A sátram kezd már elhagyni, de Istennek hála egy olyan házam lesz, amelyet nem kézzel készítettek, és amely örökkévaló lesz a mennyekben. És egy napon nem meghalni fogok, hanem elköltözni ebből a sátorból az Isten által elkészített palotába.

Hirdetem az ÚR kegyelmének esztendejét

Eddig tartott a prófécia első része – Isten kegyelmének esztendeje most van, most térhetünk hozzá. Itt aztán Jézus összetekerte a tekercset, mert véget ért az Ő első eljövételére vonatkozó rész. Észaiás viszont ezt nem láthatta, nem érthette, és így folytatja:

Istenünk bosszúállása napját

De ez csak a jövőben fog kiöntetni erre a földre. Amikor a pecsétet feltörik, Isten ítélete eljön a földre, és a Nagy Nyomorúság időszaka fog elkövetkezni. Olvashatjuk, hogy a föld főemberei

így szóltak a hegyekhez és a sziklákhöz: „Essetek ránk, és rejtsetek el minket a királyi trónuson ülő arca elől, és a Bárány haragja elől,

mert eljött az ő haragjuk nagy napja, és ki állhat meg?”

Ez a majd a Nagy Nyomorúság idején fog bekövetkezni, de ekkor már az egyház nem lesz a földön. Teljesen összeférhetetlen Isten természetével és Jézus Krisztus munkálkodásával az az állítás, hogy az egyház a földön marad, miközben Isten kiönti haragját. Pál a Róma 5:9-ben és az 1Thesszalónika 5:9-ben is kijelenti, hogy *az Isten nem haragra rendelt minket.*

Viszont Isten gyermekeként ezen a földön életem végéig lesznek megpróbáltatásaim és nehézségeim. Jézus azt mondta, hogy *a világon nyomorúságotok van, de biztatok: én legyőztem a világot...*

Ha e világból valók volnátok, a világ szeretné a magáét, de mivel nem e világból valók vagytok, hanem én választottalak ki titeket a világból, azért gyűlöl titeket a világ.

Emlékezzetek arra az ígére, amelyet én mondtam nektek: Nem nagyobb a szolgálta az uránál. Ha engem üldöztek, titeket is üldözni fognak, ha az én ígémet megtartották, a titeket is meg fogják tartani.

Ezen a földön nem lesz könnyű életünk Isten gyermekeként, de nem kell szembenézzünk Isten haragjával, a Nagy Nyomorúsággal. Hatalmas különbség az, hogy az álatlam megtapasztalt nehézségek a Sátántól származnak, de a világ által megtapasztalható Nagy Nyomorúság pedig Isten haragjának következménye lesz.

Hirdetem az ÚR kegyelmének esztendejét, Istenünk bosszúállása napját, vigasztalok minden gyászolót.

Az Ezeréves Királyság idejében vagyunk már:

Hamu helyett fejdísz adok Sion gyászolóinak, gyászfátyol helyett illatos olajat, a csüggedés helyett örömeiket. Igazság fáinak nevezik őket, az ÚR ültetvényének: őt ékesítik.

Felépítik az ősi romokat, helyreállítják a régi omladékokat, újjáépítik a lerombolt városokat, amelyek nemzedékeken át romokban heverték.

Az Izraelben ma is folyó újjáépítés eredményeit sajnos még le fogják rombolni, mivel Izrael még két hatalmas harcra a színtere lesz, amelyek valószínűleg az emberiség legnagyobb és legvéresebb harcai lesznek.

Jelentkeznek majd az idegenek, hogy legeltessék nyájaitokat, és más népek fiai lesznek földműveseitek és szőlőművészeitek.

Vannak olyanok, akik arról tanítanak, hogy Isten végül mindenkit meg fog menteni, senki sem fog elveszni, még a Sátán is megtér, és bűnbocsánatot nyer. Nem ezt tanítja a Biblia a végső visszaállításról, hanem Isten az ő népének végérvényes helyreállításról beszél. Őket hűtlen feleségként állították földre, és Isten ismét vissza fogja őket hozni, ahogy Hoseás próféciájában olyan képszerűen le is van ez írva.

Hoseás próféta egy parázna nőt kellett elvegyen feleségül, és az egyik gyermeküket „Nem népemnek” nevezte el. A felesége visszament a prostituált életébe, újból tönkretette az életét, mert minden arra járó emberrel lefeküdt. Ezután azt mondta Isten Hoseásnak, hogy „keresd meg a feleséged, vedd vissza, váltsd meg, tisztítsd meg, mert szolgátságban van.”

E költői képeken keresztül mondta el Isten, hogy ismét vissza fogja állítani Izrael és önmaga között a kapcsolatot, és hogy ismét úgy fogja szeretni őt, mint férj a feleségét.

Titeket pedig az ÚR papjainak neveznek, Isteniünk szolgálóinak mondanak.

Nem szabad elfelejtenünk, hogy a papok valóban szolgák kell legyenek, rabszolgák. Sokszor a papok azt gondolják, hogy kiváltságok illetik meg őket a pozíciójuk miatt, de ez teljesen ellentétes a szó értelmével

és Isten szándékától. Jézus azt mondta, hogy *aki első akar lenni közöttetek, az legyen mindenki rabszolgája.*

Megtanította a tanítványoknak, hogy ez mit jelent: törülközőt kötött a dereka köré, körbe ment, és mindegyikük lábát megmosta, majd azt mondta, hogy ők is meg kell tanuljanak szolgálkává lenni.

Nagyszerű kiváltásunk van tehát: Istent úgy szolgáljuk, hogy közben egymást szolgáljuk. „Mindent Isten dicsőségére cselekedjete, úgy mintha neki tennétek, tudván, hogy tőle kaptok jutalmat érte.”

A Jelenések könyvének első fejezetében János ezt mondja Jézusról:

Jézus Krisztustól, a hű tanútól, aki elsőszülött a halottak közül, és a föld királyainak fejedelme; aki szeret minket, és vére által megszabadított bűneinktől,

aki országa népévé tett minket, papokká, szó szerinti fordításban papok országává.

Ez lesz tehát az egyház szerepe az Ezeréves Királyság idején: Isten papjai leszünk.

A Jelenések 5.-ik fejezetében, amikor Jézus átveszi a tekercset az Atya jobb kezéből, és egy új dalt énekelnek:

„Méltó vagy arra, hogy átvedd a könyvet, és feltörd annak pecsétjeit, mert megölettél és véreddel vásároltad meg őket Istennek minden törzsből és nyelvből, minden nemzetből és népből; és királysággá és papokká tetted őket a mi Istenünknek, és uralkodni fognak a földön.

Itt is Isten papjaiként szerepelünk tehát.

Titeket pedig az ÚR papjainak neveznek, Istenünk szolgálóinak mondanak. A népek gazdagságát élvezitek, kincseikkel büszkélkedhettek.

És ismét Izraelről van szó:

A kétszeres szégyen és szidalom után ujjongani fognak osztályrészüknek, mert kétszer annyi jut mindenkinek az országban, örökké tartó örömben lesz részük.

Mert én, az ÚR, szeretem az igazságot, gyűlölöm a rablást és az álnokságot. Megadom munkájuk megérdemelt jutalmát, és örök szövetséget kötök velük.

Híresek lesznek utódaik a nemzetek közt, és ivadékaik a népek között. Bárki látja őket, fölismeri, hogy ezt a népet megáldotta az ÚR.

És erre a dicső ígéretre itt a válasz:

Nagy örömöm telik az ÚRban, víg örömré indít Istenem, mert az üdvösség ruhájába öltöztetett, az igazság palástját terítette rám, mint vőlegényre, ki fölteszi fejdíszét, mint menyasszonyra, ki fölrakja ékszereit.

Mert ahogyan a föld növényeket hajt, és a kert veteményeket sarjaszt, úgy sarjaszt majd igazságot az én Uram, az ÚR is, és örömeinek minden nép hallatára.

Alig várjuk már, hogy eljőjön Isten dicsőséges országa erre földre.

A 62.-ik fejezetben Isten tovább folytatja Izrael visszaállításának történetét:

Nem hallgathatok Sion miatt, nem nyughatom Jeruzsálem miatt, míg nem ragyog igazsága, mint a hajnalfény, és szabadulása, mint az égő fáklya.

Látni fogják igazságodat a népek, dicsőségedet az összes királyok. Új nevet adnak neked, melyet az ÚR maga határoz meg.

Ékes korona leszel az ÚR kezében, királyi fejdísz Istened tenyerén.

Nem mondanak többé elhagyottnak,

A zsidók gyakran megkérdezik, hogy hol volt Isten akkor, amikor a szüleiket a német koncentrációs táborokban égették el? Ők maguk is azt érzik, hogy Isten elhagyta őket.

Nem mondanak többé elhagyottnak, országodat sem mondják pusztaságnak, hanem úgy hívnak, hogy gyönyörűségem, országodat pedig úgy, hogy férjnél van. Mert gyönyörködik majd benned az ÚR, és országodnak ő lesz a férje.

Mert ahogy az ifjú elveszi a hajadont, úgy vesz el téged, aki felépít; ahogy a vőlegény örül menyasszonyának, úgy örül majd neked Istened.

Az Újszövetségben ugyancsak vőlegény-menyasszony kapcsolat van Krisztus és az egyháza között. Pál az efezusiakhoz címezett levelében a házassági kapcsolatról ír:

Férfiak! Úgy szeressétek feleségeteket, ahogyan Krisztus is szerette az egyházat, és önmagát adta érte, és amint az egyház engedelmeskedik Krisztusnak, úgy engedelmeskedjenek az asszonyok is a férjüknek mindenben.

Milyen nagyszerű bensőséges kapcsolatunk van Jézus Krisztussal, mint menyasszony a vőlegényével.

Falaidra, Jeruzsálem, öröket állítottam. Soha ne hallgassanak, se nappal, se éjjel! Ti, akik az URat emlékeztetitek, ne legyetek némák!

Ne engedjétek, hogy néma maradjon, amíg helyre nem állítja, és dicséretének helyévé nem teszi Jeruzsálemet a földön.

Más szóval addig imádkozzunk, amíg Isten újra visszaállítja királyságát Jeruzsálemben. A Biblia azt írja, hogy *Kívánjatok békét Jeruzsálemnek! Legyenek boldogok, akik téged szeretnek!* Itt folyamatos közbenjárásra és imádságra buzdít Isten. „Soha ne hallgassanak...” – ez igen érdekes kifejezés az imával kapcsolatban.

Emlékeztek, amikor Jézus az ima erejét mutatta be, akkor nagyon valószínűtlen szereplőket használt. Egy özvegy asszony minden nap zaklatott egy bírót, hogy fizessen meg az ő ellenségeinek. Minden nap ott volt, és a bíró végül azt mondta: „Nem félek se Istent, se embert, de ez az özvegy meg fog örjíteni”, ezért aztán az ő javára döntött.

Jézus ezt a történetet az imában való kitartásunkra való bátorításként mondta el. Ezt nagyon nehezen tudom agyilag felfogni, mert miért választott Jézus egy ilyen embert arra, hogy Istent képviselje. A bíró nem volt igaz ember, mert azt mondta, hogy „Nem félek sem Istent, sem embert...” De az egésznek tulajdonképpen ez az értelme: Ha még egy igazságtalan bíró is beadja a derekát a kitartás előtt, mennyivel inkább fog válaszolni gyermekeinek kitartó imáira egy igazságos Atya a mennyben. A bíró tehát nem Istent jelképezi, hanem pontosan Isten ellentétét.

Ne hagyjátok békén Istent addig, amíg Jeruzsálemet az Ő dicséretének helyévé nem teszi.

Az ÚR esküire emelte jobb kezét, erős karját: Nem adom többé gabonádat eledelül ellenségeidnek. Nem isszák többé idegenek mustodat, amelyért te fáradoztál

Emlékeztek, hogy a történelem során milyen gyakran megtörtént, hogy ellenségeik lerohanták az izraelieket és elrabolták a terméseiket. Gedeon is egy barlangban örölte a gabonáját, hogy elrejtse azt a midjániak elől, mert ahogy betakarították a termést, a midjániak kilesték őket és jöttek rabolni.

hanem azok élvezik, akik betakarítják, és dicsérik az URat: azok isszák meg szent udvaraimban, akik leszüretelik.

Vonuljatok, vonuljatok ki a kapukon, készítsetek utat a népnek! Töltsétek, töltsétek föl az országutat, hányjátok le róla a köveket, állítsatok útjelzőket a népek között!

Hírül adta az ÚR a föld széléig: Mondjátok meg Sion leányának: Jön már Szabadítód, vele jön szerzeménye, előtte jön munkája eredménye.

Szent népnek nevezik őket, az ÚR megváltottainak, téged pedig sokat látogatott városnak hívnak, nem leszel elhagyatott!

40 perc